

אוז במלאת ספק יפה בתרצה [כ"ז]

חק שנים עשר וזה שבטו נטה ושים רבונו שבעם ואחד טהרכי נטה

<https://he.wikipedia.org/wiki/%D7%A2%D7%91%D7%A8%D7%95%D7%AA>

ערבות שמות החל כבר בתקופת היישוב, ונשא לעיתים מטעם סמל רב, כ"שלילת הגלות". ... עברות שמות החל כבר בתקופת היישוב, ונשא לעיתום מטעם סמל רב, כ"שלילת הגלות". ... ב-1944 הטיל הוועד הלואמי על מרכי נמציבקן את ניהול הפולולה והדריכה למען התאחדות והשם העברי. .... בעיצומה של מלחמת העצמאות הוקמה בצ"ל "עדת שמות עבר" ריים", ... הועמדה פרנסמה באלווי עותקים את החברת "בחור לך שם עבר!", שנודעה להמרץ את החילום להחליף את שמותיהם הלוועים בשמות בעלי ניחוח צברי. הראות המיליציות לבחור בשם עברו יתנו לשגרירים, לקצינים בכיריהם בצה"ל (הוראת בן-גוריון אינה מחייבת אלא מלאיצה), לשופטים ולנציגי המדינה בגופים בינלאומיים.

עם מינוי אלופי צה"ל בתקופת ההפגה הראשונה, דרש בן-גוריון מכל האلوויים לעברת את שמותם. מפקד הפלמ"ח, האלוף גיאל פיקוביץ', לא התיחס לרעיון העברות ברצינות ולא העביר שם עברי למתוכני טקס הענקת הדרגות. עם הגישו לתקס, הוברר לו כי דוד בן-גוריון החליט לעברת את שמו ליגאל הגלידי מלבדו לשאול את פיו; הוא לא אהב את השם, והחליט לשנותו ליגאל אלון. ב-1955 קבע בן-גוריון כרך הביטוחן כי רק אנשי צבא בעלי שמות עבריים יוכל לוייצג את צה"ל בחו"ל.... בקשר לעלי שנות-ה-50 רוח המנהga לעברת את שמן, פעמים רבות ניתן לעולים שם עברית על ידי הארגונים שטיפלו בקליטתם. פָרֶץ קישהונט, למשל, קיבל מפקדי הסוכנות היהודית את השם אפרים קישון. לדברי קישון, פקיד הסוכנות שאל אותו לשם, וכאשר נענה "פרנץ" אמר: "אין דבר כזה", ורשם "אפרים", וכך עשה גם ביחס לשם משפחתו.

ברב משה כהן שאול זצ"ל, הרב הראשי של יהדות איראן [האגיא הבש"ם] – אדם, תוחתו ותכליתו, עמוד 43] – ארץ ל'קוטאי', היא ארצנו. ארץ המלכת בניה, השבים אליה מכל קצוות תבל, ממאה יותר ארצת, והדוברים למעלה ממשוניים שפות. עדה עדת והליקותיה, ארץ הארץ ומונגהו. המתפים לミזוג העדות – אינם יודעים מה גודל הפסד והדק מミזוג שאין אלא טשטוש ואיבוד אוטים עריכים, מסורות ומנהגים נאים ומוהדים, שנוגת כל עדת מזה אלפיים שנות דור. אגרטל עם פרחים שונים בשלג גוניים וריזות, עדף ונאה מארטל חד גוני אשר בו פרחים מןין אחד ואבע אחד. יש לשמר על הייחוד בתוך האיחוד". *

שפטים וטטרים עטנו לך בבל שנגיד אשר ידך אליך נתנו לך לשפט צדק" – ושפטוי אנטהם משפפט צדק" –

סנהדרין דף ט'ז עמוד ב': מצוה בשבט לדון אעטchetו'

רש"י [שם]-וילאילכו כני שבט זה לביינ-דין של שבט אחר.

- **המגן אברהム** [קדמה לאנ"ח סימן ס"ח] – "אמונם המונחים שנהגו בשרשי התרבות אין לשנו מונח מוקומו, כי ייב שערם בשmis נגד ייב שבטים, וכל שבט יש לו שער ומונח לבד".
- **מזמור קב"ב** – רושלם הקבינה קער שחקכה לה נחקו ששים על שבטים שבטי היה עדות לישאל להזות לשם ח'".

מדרש במדרב רבבה [פרשת במדבר, פרשה ב] – איש על דalgo באותות – קדושים וגדוליים היו ישראל בדגליהם, וכל האומות מסתכלין בהם ותמרה... ואומרים; "מי זאת הנשכה וכו'"! אמורים להם האומות "שבוי שובי... שבוי שובי ונחזה בר..." וישראל אומר; "מה תחזה בשולמית" – מה גודלה אתם נותנים לנו? שמא כ"מחלות המחנים"? שמא יכולם אתם לעשות לנו כגדולה שעשה האלים בדבר; דgal ממנה יהודה, דgal ממחנה ראנון, דgal ממחנה דן, דgal ממחנה אפרים, יכולם אתם לעשות לנו כך?